

[Poul Schlüter]

denne vinter og dette forår, og det er der to grunde til.

For det første, at regeringen fortsat fører en forkert økonomisk politik, der må sætte Danmark mere og mere i stå. For det andet – det er det nye – det klima, som skabes ude omkring af S-SF-forbrødringen. Det er ikke mærkeligt, at S-SF-alliancen ikke kan skabe den tillid til fremtiden, som kan føre til nye investeringer og mere produktiv beskæftigelse.

Sidst hr. Heinesen var finansminister, så det værre ud, da han gik, end da han kom. Det er ikke på grund af hans manglende kvaliteter. Finansministeren er selvfølgelig en dygtig økonom. Men jeg spørger: vil den historie nu gentage sig? Nu er der gået et halvt år, og det står jo værre til, end da finansministeren begyndte igen i december. Vil det ikke også være tilfældet, selv om finansministeren bliver siddende på sin post de næste 2 år eller de næste 4 år eller de næste 6 år? Det hænger sammen med, at det er systematisk utænkeligt, at regeringens politik skulle kunne genskabe høj beskæftigelse, ny balance i samfundsøkonomien, ny vækst, som kan sikre vor velstand, for det er regeringens politik jo slet ikke indrettet på skal være målene. Disse mål nås ikke, allerede fordi de slet ikke er opstillet som mål.

Finansministeren har jo indlagt sig, man kan næsten sige verdensberømmelse – i hvert fald i Danmark – i kraft af det kendte udtryk om afgrunden. Men er finansministeren klar over, at i bunden af den afgrund er der en sump, og her har finansministeren nu valgt at vandre rundt med hr. Gert Petersen som sin eneste stifinder. Skulle der komme venligsindende helikoptere forbi, tror finansministeren så, at han får hr. Gert Petersen til at betale billet for at komme op igen? Jeg tvivler.

Mit parti har ofte peget på, at med den nuværende mandatfordeling i folketinget – den holder som bekendt indtil næste valg – er der nok kun én virkelig holdbar og stabil løsning: en stærk, utraditionel flertalsregering. Mange har kritiseret os for at sige det og foreslå det, og vi har også selv vore betæneligheder, men det er jo bare sandt, at det er den eneste mulighed for stabilitet og fæsthed gennem en hel 4 års periode. Den regering får vi ikke nu, det ønsker socialde-

mokratiet ikke, de tør nok heller ikke, men den kommer engang.

Må jeg slutte med at sige til lykke med overlevelsen, til lykke med fødselsdagen – der kommer en dag, hvor andre må rydde op efter gildet.

Christophersen (V):

Jeg ved ikke, om det, jeg nu siger til statsministeren, er en hemmelighed, jeg løfter sløret for, men ellers skal det være en gentagelse af, hvad statsministeren måske selv har hørt andre steder fra.

Der er mange gode kræfter, som i de seneste uger har brugt tid på at bane vejen for en anden regering. Statsministeren sagde i sin tale, at det var ligesom en slags usagligt hensyn at tage. Jeg synes, det i allerhøjeste grad er et sagligt hensyn at tage. Der er ikke noget gedulgt ved, at en opposition gerne vil overtage regeringsmagten. Der er vel specielt ikke noget mærkeligt i, at en opposition, der disponerer over flere mandater end socialdemokratiet, føler sig lige så kvalificeret eller lige så berettiget til at overtage regeringsmagten.

Der har i hvert fald for os været to meget væsentlige saglige hensyn, som vi har ønsket at tilgodese. Vi har for det første konstateret, at den nuværende regering ganske vist ikke ønsker at gå af, men at den i realiteten har givet op.

Nu stod hr. Camre heroppe for et øjeblik siden og holdt en meget rørende tale. Det har han fået besked på at holde, og det er også den opgave, han i de kommende måneder bliver nødt til at røgte. Han sagde, at hele handlingsprogrammet næsten var blevet gennemført. Jeg vil sige, at den udtalelse i sig selv er afslørende, for det viser, hvad det var for et sølle program. Vi står nemlig i en situation, hvor regeringen i realiteten har givet op, når vi ser os omkring i vores samfund og betragter de væsentlige problemer, som alle ved er til stede. Der er ikke gjort noget ved de grundlæggende økonomiske problemer.

Jeg er her meget enig i, hvad hr. Niels Helveg Petersen har sagt adskillige gange på det radikale venstres vegne: regeringen har ikke lagt en samlet økonomisk politik frem. Det, vi har brugt de seneste uger på at drøfte, har i virkeligheden ikke det fjerneste med økonomisk politik at gøre. Det har at gøre med, at regeringen har haft nogle yndlings-